STUDIOUL CINEMATOGRAFIC

ANIMAFILM

PREZINTĂ:

STUDIOUL CINEMATOGRAFIC

ANIMAFILM

PREZINTĂ:

CONDURII ZBURĂTORI

basm maghiar

CONDURII ZBURĂTORI

basm maghiar

autor

prof. Estera Zincă

metodist

prof.dr. Vasile Roșca

redactor

Mariana Geamănu

desene

Dumitru Ștefănescu

montaj

Ana-Maria Niță

autor

prof. Estera Zincă

metodist

prof.dr. Vasile Roșca

redactor

Mariana Geamănu

desene

Dumitru Ștefănescu

montaj

Ana-Maria Niță

A fost odată o femeie sărmană.
Bărbatul ei cutreiera mereu tîrgurile și iarmaroacele și, de fiecare dată,
îi aducea cîte un dar fetei lor. Într-o zi, cînd să plece, o întrebă:

A fost odată o femeie sărmană.
Bărbatul ei cutreiera mereu tîrgurile și iarmaroacele și, de fiecare dată,
îi aducea cîte un dar fetei lor. Într-o zi, cînd să plece, o întrebă:

— Ce să-ți aduc, fata tatii?

— Să-mi aduci condurii zburători:

Porni el la drum și, cînd osteni, se așeză să mănînce pîine și ceapă.
În desagă mai avea doar trei prune.

— Ce să-ți aduc, fata tatii?

— Să-mi aduci condurii zburători:

Porni el la drum și, cînd osteni, se așeză să mănînce pîine și ceapă.
În desagă mai avea doar trei prune.

Deodată, apăru un pitic.

— Om-sărac, copila mi-e bolnavă și poftește prune, n-ai putea să-mi dai vreo trei?

— Ia-le, să ți se facă fata sănătoasă.

— După faptă și răsplată, zise piticul și dispăru.

Deodată, apăru un pitic.

— Om-sărac, copila mi-e bolnavă și poftește prune, n-ai putea să-mi dai vreo trei?

— Ia-le, să ți se facă fata sănătoasă.

— După faptă și răsplată, zise piticul și dispăru.

A doua zi, după ce-şi termină treburile, omul îşi aminti de condurii zburători. Întrebă pe la toate tarabele, însă lumea ridea de el.

A doua zi, după ce-şi termină treburile, omul îşi aminti de condurii zburători. Întrebă pe la toate tarabele, însă lumea ridea de el.

Ce era să facă? Porni spre casă. În drum se opri în același loc. Iar apăru omulețul. Îi dădu o cutie și-i spuse:

— Nu care cumva să o deschizi. Acasă i-o dai fetei.

Ce era să facă? Porni spre casă. În drum se opri în același loc. Iar apăru omulețul. Îi dădu o cutie și-i spuse:

— Nu care cumva să o deschizi. Acasă i-o dai fetei.

Omul, tare curios, deschise cutia: erau condurii zburători.
Săriră din cutie şi-l incălţară.

— Unde mergem, stăpine? îl intrebară.

— În lună!

— Nu se poate!

— Atunci în vîrful turnului din satul meu!

Omul, tare curios, deschise cutia: erau condurii zburători.
Săriră din cutie şi-l incălţară.

— Unde mergem, stăpine? îl intrebară.

— În lună!

— Nu se poate!

— Atunci în vîrful turnului din satul meu!

— N-ai pic de minte, puteai să dorești altceva. Dar vezi, să te ții bine!
În clipita următoare, omul se afla în vîrful turnului. De spaimă, scăpă condurii jos.

— N-ai pic de minte, puteai să dorești altceva. Dar vezi, să te ții bine!
În clipita următoare, omul se afla în vîrful turnului. De spaimă, scăpă condurii jos.

Tocmai atunci trecea porcarul cu turma de porci. Îi azvirli o fringhie lungă și fugi după pompieri, ca să-l dea jos.

Auzind și femeia săracului ce s-a intimplat, veni cu fata acolo.

Tocmai atunci trecea porcarul cu turma de porci. Îi azvirli o fringhie lungă și fugi după pompieri, ca să-l dea jos.

Auzind și femeia săracului ce s-a intimplat, veni cu fata acolo.

Fata zări condurii și-i incălță.

— Să-l coborîți pe tăicutu, pe urmă ne duceți la Muntele de Cleștar!

Într-o clipită, duși au fost.

Fata zări condurii și-i incălță.

— Să-l coborîți pe tăicutu, pe urmă ne duceți la Muntele de Cleștar!

Într-o clipită, duși au fost.

La Muntele de Cleştar şi-au făcut o căsuţă frumoasă şi toţi munceau cu drag. Într-o zi fata încălţă iar condurii.

La Muntele de Cleştar şi-au făcut o căsuţă frumoasă şi toţi munceau cu drag. Într-o zi fata încălţă iar condurii.

— Care-i porunca?
— Să mergem la Baba Cloanța!
— Te ducem, dar bagă de seamă, să faci de-a-ndoaselea tot ce ți-o spune vrăjitoarea.

— Care-i porunca?
— Să mergem la Baba Cloanța!
— Te ducem, dar bagă de seamă, să faci de-a-ndoaselea tot ce ți-o spune vrăjitoarea.

Şi se văzu deîndată în faţa babei.

— Ia urciorul ăsta şi umple-l cu apă, fata babei!

Dar fata îl sparse, iar cioburile se prefăcură în broaşte. Într-o clipită se făcură nevăzute.

Şi se văzu deîndată în faţa babei.

— Ia urciorul ăsta şi umple-l cu apă, fata babei!

Dar fata îl sparse, iar cioburile se prefăcură în broaşte. Într-o clipită se făcură nevăzute.

— Du-te și adă-mi apă, o rugă baba cu glas mieros.

Fata, insă, se așează pe prag și de indată incepură să zboare in jurul ei șase porumbei. Copila le fărimă o turtă, ca să ciugulească.

— Du-te și adă-mi apă, o rugă baba cu glas mieros.

Fata, insă, se așează pe prag și de indată incepură să zboare in jurul ei șase porumbei. Copila le fărimă o turtă, ca să ciugulească.

Baba, furioasă, îi porunci să plece. Dar fata intră în odaie și găsi acolo un fecior de împărat legat cobză de vrăjitoare. Îi desfăcu funiile și îi dădu să bea apă.

Baba, furioasă, îi porunci să plece. Dar fata intră în odaie și găsi acolo un fecior de împărat legat cobză de vrăjitoare. Îi desfăcu funiile și îi dădu să bea apă.

Acesta prinse puteri pe dată, înșfăcă iute paloșul și o făcu bucățele pe Baba Cloanța.

Acesta prinse puteri pe dată, înșfăcă iute paloșul și o făcu bucățele pe Baba Cloanța.

În clipita aceea, cei șase porumbei se preschimbară în șase fete de împărat. Bucuros, flăcăul îi povesti că el este feciorul împăratului de la Muntele de Cleștar, iar fetele sînt surorile lui.

În clipita aceea, cei șase porumbei se preschimbară în șase fete de împărat. Bucuros, flăcăul îi povesti că el este feciorul împăratului de la Muntele de Cleștar, iar fetele sînt surorile lui.

Fata porunci condurilor să-i ducă mai intii la părinţii ei. Acolo, condurii le povestiră că omul cel sărac i-a căpătat pentru că a dat trei prune piticului.

Fata porunci condurilor să-i ducă mai intii la părinţii ei. Acolo, condurii le povestiră că omul cel sărac i-a căpătat pentru că a dat trei prune piticului.

Apoi condurii i-au dus acasă la fecior. De cum îi văzură, împăratul şi împărăteasa poftiră să facă şi ei o călătorie la părinţii fetei, ca să-i cunoască.

Apoi condurii i-au dus acasă la fecior. De cum îi văzură, împăratul şi împărăteasa poftiră să facă şi ei o călătorie la părinţii fetei, ca să-i cunoască.

Sosiră acolo cît ai zice peşte. Părinţii fetei intinseră masă mare pentru nuntă.

Sosiră acolo cît ai zice peşte. Părinţii fetei intinseră masă mare pentru nuntă.

De atunci, condurii zburători stătură la mare cinste, tocmai in fața oglinzii. Cind bătea soarele intrinșii, scinteiau de-ți luau ochii, iar noaptea luminau singuri.

De atunci, condurii zburători stătură la mare cinste, tocmai in fața oglinzii. Cind bătea soarele intrinșii, scinteiau de-ți luau ochii, iar noaptea luminau singuri.

FUSUL, SUVEICA ȘI ACUL

poveste germană de frații Grimm

FUSUL, SUVEICA ȘI ACUL

poveste germană de frații Grimm

A fost odată o fată căreia îi muriseră părinții. Atunci, o bătrînă a luat-o la ea și a învățat-o să lucreze cu fusul, cu suveica și cu acul.

A fost odată o fată căreia îi muriseră părinții. Atunci, o bătrînă a luat-o la ea și a învățat-o să lucreze cu fusul, cu suveica și cu acul.

După cîtiva ani muri și bătrîna. Fata era tare harnică, ba torcea, ba țesea, ba cosea și găsea la toate cumpărători.

După cîtiva ani muri și bătrîna. Fata era tare harnică, ba torcea, ba țesea, ba cosea și găsea la toate cumpărători.

Pe atunci, fiul impăratului își căuta mireasă — o fată care să fie și cea mai săracă, și cea mai bogată dintre fete. Ajunse in acel sat și se duse la fata cea mai bogată.

Pe atunci, fiul impăratului își căuta mireasă — o fată care să fie și cea mai săracă, și cea mai bogată dintre fete. Ajunse in acel sat și se duse la fata cea mai bogată.

O privi o clipă și nu-i plăcu. Se duse mai departe. Fata cea săracă nu-l aștepta afară: era în casă și torcea. Feciorul de crai privi pe fereastră și apoi plecă.

O privi o clipă și nu-i plăcu. Se duse mai departe. Fata cea săracă nu-l aștepta afară: era în casă și torcea. Feciorul de crai privi pe fereastră și apoi plecă.

Fata il văzuse şi, după ce el plecă, incepu să cinte in timp ce torcea:

„Fusule, măi fus iubit,
Adu-mi-l pe cel ursit!“

Fata il văzuse şi, după ce el plecă, incepu să cinte in timp ce torcea:

„Fusule, măi fus iubit,
Adu-mi-l pe cel ursit!“

Deodată fusul îi sări din mînă și o luă peste cîmp, trăgînd după el un fir de aur, pînă cînd îl ajunse pe flăcău. Acesta o luă înapoi pe urma firului.

Deodată fusul îi sări din mînă și o luă peste cîmp, trăgînd după el un fir de aur, pînă cînd îl ajunse pe flăcău. Acesta o luă înapoi pe urma firului.

În vremea asta, fata țesea la război și cînta:

„Suveică, suveică frumoasă,
Adu-mi ursitul în casă!“

Și suveica îi sări din mînă și ieși afară.

În vremea asta, fata țesea la război și cînta:

„Suveică, suveică frumoasă,
Adu-mi ursitul în casă!“

Și suveica îi sări din mînă și ieși afară.

În prag începu să țească un covor, sărind încoace și încolo. Era covorul așa de frumos, cum nu s-a mai văzut vreodată pe lume.

În prag începu să țească un covor, sărind încoace și încolo. Era covorul așa de frumos, cum nu s-a mai văzut vreodată pe lume.

Atunci fata se apucă de cusut și cintă:

„Acule, ac ascuțit,
Vezi de fă ce-i sorocit!“

Odată îi sări acul din mină și începu să zboare incoace și incolo.

Atunci fata se apucă de cusut și cintă:

„Acule, ac ascuțit,
Vezi de fă ce-i sorocit!“

Odată îi sări acul din mină și începu să zboare incoace și incolo.

În curînd, masa și lavițele se îmbrăcară cu postav verde, scaunele cu catifea, iar la ferestre atîrnau perdele de mătase.

În curînd, masa și lavițele se îmbrăcară cu postav verde, scaunele cu catifea, iar la ferestre atîrnau perdele de mătase.

Cum făcu acul ultima impunsătură, fata zări prin fereastră penele albe de la pălăria feciorului de impărat. Fusul il aducea inapoi.

Cum făcu acul ultima impunsătură, fata zări prin fereastră penele albe de la pălăria feciorului de impărat. Fusul il aducea inapoi.

Feciorul de crai descălecă, călcă pe covorul nemaivăzut şi intră in casă.

Feciorul de crai descălecă, călcă pe covorul nemaivăzut şi intră in casă.

Acolo dădu cu ochii de fată. Ea şedea la masă, în hainele ei sărăcăcioase, şi nu îndrăznea să-l privească.

Acolo dădu cu ochii de fată. Ea şedea la masă, în hainele ei sărăcăcioase, şi nu îndrăznea să-l privească.

— Tu ești cea mai săracă, dar și cea mai bogată! Hărnicia ta e o comoară! Vino cu mine și vei fi mireasa mea!

— Tu ești cea mai săracă, dar și cea mai bogată! Hărnicia ta e o comoară! Vino cu mine și vei fi mireasa mea!

Ea îi întinse mîna. Feciorul de împărat o conduse afară, o urcă pe cal și așa călăriră pînă la palatul împărătesc. Acolo făcură o nuntă cu mare veselie.

Ea îi întinse mîna. Feciorul de împărat o conduse afară, o urcă pe cal și așa călăriră pînă la palatul împărătesc. Acolo făcură o nuntă cu mare veselie.

SFÎRSIT

SFÎRSIT